

Notawisselingen, op 21 november 1960, 7 april en 30 september 1961 tot stand gekomen, tussen de Nederlandse regering en respectievelijk de Paraguese, de Chileense en de Boliviaanse regering inzake afschaffing van de visumplicht

Notawisseling op 3 augustus 1962 tot stand gekomen tussen de Nederlandse regering en de Columbiaanse regering inzake afschaffing van visumplicht

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 7 juni 1963.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 17 juni 1963.

De wens, dat deze overeenkomsten aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zullen worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 17 juli 1963.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 62, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 21 november 1960, 7 april 1961 en 30 september 1961 tussen de Nederlandse regering en respectievelijk de Paraguese, de Chileense en de Boliviaanse regering tot stand gekomen notawisselingen inzake afschaffing van de visumplicht (*Trb.* 1961, 28 en 1962, 69 en 110) ¹⁾.

Tevens heb ik de eer U ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, hiernevens over te leggen de tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 3 augustus 1962 tussen de Nederlandse regering en de Columbiaanse regering tot stand gekomen notawisseling inzake afschaffing van de visumplicht (*Trb.* 1962, 113) ¹⁾.

Eén toelichtende nota bij de in deze notawisselingen vervatte overeenkomsten gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft gelden deze overeenkomsten reeds voor Nederland, terwijl na verkregen parlementaire goedkeuring de gelding tot Suriname en de Nederlandse Antillen zal worden uitgebreid.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 17 juni 1963 over te leggen aan de Staten van Suriname en van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

Aan Nederlandse zijde bestaat reeds geruime tijd de wens te geraken tot afschaffing van de visumplicht voor Nederlandse onderdanen ten aanzien van Zuid- en Midden Amerikaanse landen, daar een vereenvoudiging van het reizigersverkeer met deze landen van groot belang moet worden geacht voor het bedrijfsleven in Nederland.

Op 18 juni 1954 is reeds met Chili een overeenkomst gesloten waarbij wederzijdse onderdanen voor tijdelijk verblijf van de visumplicht worden vrijgesteld (*Trb.* 1954, 112 en 172).

Bij eenzijdige maatregel van Nederlandse zijde werden de onderdanen van genoemde landen op 1 februari 1958 vrijgesteld van het visumvereiste voor binnenkomst in Nederland. Dit geschiedde in de verwachting dat deze maatregel voor de Regeringen van de betreffende landen aanleiding zou zijn eveneens de visumplicht eenzijdig voor Nederlandse onderdanen af te schaffen.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

De Regeringen van Argentinië, Cuba, Haïti, Honduras, Peru, Uruguay, Mexico, El Salvador en Columbia hebben de Nederlandse maatregel vervolgens geheel of gedeeltelijk geciproceerd.

Ook de Regeringen van België en Luxemburg zijn er in de afgelopen jaren slechts ten aanzien van een beperkt aantal Zuid- en Midden Amerikaanse landen in geslaagd, hetzij bij overeenkomst, hetzij door eenzijdige maatregelen te komen tot afschaffing van de visumplicht voor wederzijdse onderdanen.

Na de verlegging van de personencontrole sedert 1 juli 1960 naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied (vide *Trb.* 1960, 102), welke het voeren van een gemeenschappelijke politiek ten aanzien van het vreemdelingenverkeer tussen de Beneluxlanden ten gevolge had, werd in Beneluxverband besloten een nieuwe gezamenlijke démarche te ondernemen, waarbij aan alle Zuid- en Midden Amerikaanse landen een voorstel tot het sluiten van gelijklopende bilaterale overeenkomsten met de Beneluxlanden zou worden gedaan.

Als gevolg hiervan werd op 21 november 1960 tussen Nederland en Paraguay een visumafschaffingsovereenkomst gesloten (*Trb.* 1961, 28). Op dezelfde datum kwamen tevens visumafschaffingsovereenkomsten tussen Paraguay en respectievelijk België en Luxemburg tot stand. De drie overeenkomsten volgen een in Beneluxverband opgesteld ontwerp, waarmede is bereikt dat de voorwaarden voor binnenkomst en verblijf van Paraguase onderdanen in de Beneluxlanden en van onderdanen van de Beneluxlanden in Paraguay geheel op elkaar zijn afgestemd.

Volgens hetzelfde patroon kwamen op 7 april 1961, 30 september 1961 en 3 augustus 1962 visumafschaffingsovereenkomsten tot stand tussen Chili, Bolivia en Columbia en respectievelijk het Koninkrijk der Nederlanden (*Trb.* 1962, 69, 110 en 113), België en Luxemburg.

Ingevolge de bepalingen van deze overeenkomsten kunnen Nederlandse en respectievelijk Paraguase, Chileense, Boliviaanse en Columbiaanse onderdanen zich visumvrij naar Paraguay, Chili, Bolivia, Columbia en respectievelijk Nederland begeven en aldaar voor onbepaalde tijd verblijven. Opgemerkt zij, dat deze vrijstelling van de visumplicht geldt voor alle Nederlandse onderdanen. De overeenkomsten bevatten echter een z.g. „territoriale clausule”, welke de gelding van deze overeenkomsten wat betreft het Koninkrijk der Neder-

landen voorshands beperkt tot het grondgebied in Europa. Voor onderdanen van genoemde vier landen geldt de vrijstelling van de visumplicht derhalve alleen met betrekking tot Nederland. Deze clausule werd opgenomen omdat de voorwaarden voor kort verblijf in Suriname en de Nederlandse Antillen ten tijde van het sluiten, respectievelijk van de voorbereiding van de overeenkomsten van die in Nederland verschilden.

Het voorbereidend overleg met de Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen inzake de in hun respectieve landen geldende toelatingsbepalingen heeft meer tijd in beslag genomen dan aanvankelijk was voorzien. Dit heeft ertoe geleid, dat de parlementaire goedkeuring voor het gehele Koninkrijk niet, zoals in het voornemen lag, is gevraagd voordat de overeenkomsten met Paraguay, Chili en Bolivia stilzwijgend werden verlengd. Inmiddels zijn de Surinaamse toelatingsbepalingen zodanig gewijzigd, dat na verkregen goedkeuring der Staten-Generaal, de gelding van de overeenkomsten tot Suriname zal kunnen worden uitgebreid. Ten aanzien van de Nederlandse Antillen zij opgemerkt, dat per 15 februari 1963 de landsverordening op de toelating en uitzetting (*Publicatieblad* 1962, nr. 60) en het landsbesluit houdende algemene maatregelen ter uitvoering van eerderevermelde landsverordening (*Publicatieblad* 1963, nr. 1) in werking zal zijn getreden. Het landsbesluit moet nog op een enkel punt worden aangepast alvorens de medegelding van de onderhavige overeenkomsten ook voor de Nederlandse Antillen kan worden bewerkstelligd.

Wat betreft de visumafschaffingsovereenkomst met Chili zij ten slotte de aandacht erop gevestigd, dat deze in de plaats treedt en slechts een wijziging is van de eerdergenoemde overeenkomst van 1954. Het belang van de nieuwe overeenkomst is dan ook gelegen in de harmonisatie van de visumregeling van Chili met de Beneluxlanden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.